Р Е Ш Е Н И Е
№ 43793

гр. София, 08.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 11 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8702** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на У. А. А., гражданин на С. с посочен съдебен адрес и адресант в [населено място] срещу Решение № 179Х/11.06.2026г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС – РПЦ Х., с което не е допусната последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на решението, поради съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби, както и с целта на закона. Твърди се, че интервюиращият орган е излязъл извън пределите на дължимата в производство преценка, като е навлязъл в съображения по същество. Според жалбоподателя, не му е връчено съобщение, че може да представи нови доказателства, както и указанията не са му били връчени на арабски език, така възможността му за процесуална защита е била нарушена. Неправилна е и оценката на интервюиращия орган за сигурността в страната му на произход С., тъй като е налице напрежение, заради принудителната мобилизация от страна на СДС и терористични атаки от „Ислямска държава“. Възстановяването след тежките разрушения от периода на гражданската война става бавно, а населението е на ръба на епидемия, поради което са влошени и хуманитарните условия в страната, а сигурността в [населено място] остава критична, силно нестабилна и опасна, поради тежки военни сблъсъци и активни терористични заплахи.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован чрез съдебен адресат в [населено място] - не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците - Министерски съвет

РПЦ Х. не изпраща представител. Постъпила е писмена защита от ст. юрк. Р. с приложена Справка МД-02-381/12.10.2026г. на отдел „Международна дейност“, дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ, относно актуалната обществено – политическа и икономическа обстановка в С..
Софийска градска прокуратура не изразява становище.
Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Процедурата е по подадена последваща молба за международна закрила от 29.05.2026г. до Председателя на Държавна агенция за бежанците от У. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН].
За първи път молителят е поискал закрила с молба от 11.10.2024г. С решение № 2535/14.03.2025г. на Председателя на ДАБ му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б.. С Решение № 4968/14.05.2025г. АС - Хасково е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин, което е потвърдено с Решение № 12209/01.12.2025 г. по адм. дело № 6516/2025 г. от ВАС.
По реда на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, административният орган е преценил нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ.
Молителят е заявил наличие на нови обстоятелства от съществено значение, относно личното му положение и държавата му по произход: от края на 2024 г. имало смяна на режима в С. като сегашните управляващи са бивши терористи и главорези. Президентът на С. Ал Д. бил човек, за когото до средата на декември месец 2024 г. имало обявена награда от 10 милиона долара, ако бъде заловен. Тази награда била в следствие на факта, че той е бил част от терористичната организация „Идил". Сега този човек заменил един корумпиран и омразен режим с такъв управляван от терористи. Изпитвал страх за живота си. Неговият дом и домът на близките му били унищожени. Нямал вече нищо в С. и очаква, че ако се завърне в С. ще бъде убит или от кюрдите или от новият режим. За него съществувала реална опасност от тежки посегателства в страната му поради започналата там гражданска война. Независимо, че войната в родината му е приключила, безредиците и убийствата по улиците продължавали. Жителите на страната бягали към сигурни убежища, храната и други стоки от първа необходимост били оскъдни. Много мъже били арестувани, осакатени и прогонени от страната. Районът, в който живеел се намирал под контрола на сирийските бунтовници и на ислямските милиции от групата „Х. Т. ал-Ш.".
Интервюиращият орган, като е разгледал заявените по-горе обстоятелства е приел, че изложените в последващата молба от чуждия гражданин твърдения не са нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя, които да обосноват допускане на последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила. Молителят е мотивирал искането си основно с настъпилата през 2024г. промяна на политическата власт в С. и с общата ситуация на несигурност в страната. Изложените от него опасения са свързани предимно с политическата и обществената обстановка в държавата по произход, като не се сочат конкретни факти, отнасящи се лично до него, които да показват реален и индивидуализиран риск от преследване или тежки посегателства. Твърденията, че настоящите управляващи в С. са свързани с терористични организации, представляват лична оценка на молителя относно политическите процеси в страната не са подкрепени с конкретни данни, от които да се установява, че именно той е обект на интерес, преследване или заплаха от страна на държавни органи, въоръжени групировки или други субекти.
Не са възприети като нови обстоятелства от съществено значение, и твърденията за продължаваща нестабилност, икономически затруднения, недостиг на храни и стоки от първа

необходимост, нарушено функциониране на здравната система, електроснабдяването и водоснабдяването. Тези обстоятелства се отнасят до общата ситуация в страната и не разкриват наличие на индивидуален риск за молителя. Не се твърди той да е извършвал дейност, поради която да е станал обект на преследване, нито да принадлежи към група лица, срещу която са насочени репресивни, действия. Липсват данни за отправяни към него заплахи, за предприети действия срещу него или за други обективни обстоятелства, от които да се установява реална опасност от тежки посегателства.

Във връзка със заявената от У. А. А. заплаха за живота му, при завръщане в страната на произход, поради продължаващото безогледно насилие там, е разгледано и нивото на сигурността в С., която би породила такава заплаха, дори само от самото му присъствие на чужденеца на територията на тази държава. Чужденецът твърди, че щял да бъде подложен на реална опасност от всякакви посегателства срещу личността му, защото в момента в С. продължавали военните конфликти, гражданската война и нарушаване на човешките права. Оценка на обстоятелствата, свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденеца е извършена въз основа на информацията, изнесена в справка вх. № МД-02- 225/10.06.2026 г. на Дирекция „Международна дейност" на ДАБ при МС, относно актуалната обществено - политическа обстановка в С..

Административният орган е приел, че анализът на информацията от приложените към последващата молба писмени доказателства, относно обстановката в С., не обосновава извод за наличие на „безогледно насилие" в смисъла на чл. 15, б. „в" от Директива 2011/95/ЕС, достигащо степен на изключително висок интензитет, при който всяко цивилно лице би било изложено на реален риск единствено поради присъствието си на територията на страната. Макар да се отчита продължаваща нестабилност, хуманитарна криза и инциденти на насилие в отделни райони, същите са географски и ситуационно ограничени. Същите не могат да бъдат определени, като отговарящи на критерия за „безогледно насилие“. Според интервюиращия орган не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Интензитетът и мащабът на насилието, описани в справката, не са такива, че всяко лице пребиваващо на територията на С. да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, наранява не или малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ. У. А. А. не би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи, в т.ч. такива, свързани с работата му, ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации. Той е заявил, че е нямал взаимоотношения с армията или полицията и е нямал политическа дейност.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Съгласно чл.76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Според цитираната разпоредба, производството за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по

произход. Съгласно дефиницията на §1, т.6 от ДР на ЗУБ "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата. На основание чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III от ЗУБ.
Съдът констатира, че оспореното решение, с което последващата молба на У. А. А. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила е мотивирано и законосъобразно издадено. Кандидатът е подал последваща молба за международна закрила с вх. №КП - 01 - 1575/29.05.2026г. като обобщено, изтъква обстоятелства, свързани със ситуацията в С., след свалянето на Б. А. от власт, във връзка с която изпитвал опасения за живота и сигурността си в страната по произход. След направен анализ на всички твърдения и събрани доказателства интервюиращият орган правилно е установил, че по преписката няма данни животът на молителя конкретно да е бил в опасност, както и спрямо него да са предприемани каквито и да било действия, които основателно да предизвикат опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Споделя се изводът, че наличната информация в справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, включително и представената по делото от юрк.Р., актуална към 12.10.2026г. Справка за общото положение, политическа и икономическа обстановка в С. насочва към реалистични очаквания за затихване на конфликта в С. и позволява да се заключи, че интензитетът и мащабът на насилието, описани в справките не са такива, че всяко лице пребиваващо на територията да е изправено пред реална, а не хипотетична опасност от убийство, нараняване или малтретиране, посегателства, за бранени от чл.3 на ЕКПЧ. Няма посочени и установени лични обстоятелства, които да сочат, че молителят би станал специфична цел на такова насилие, по присъщите на личното му положение елементи, в т. ч. свързани с работата, ангажименти и/ или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации, тъй като е заявил, че няма взаимоотношения с армията или полицията, не е извършвал политическа дейност, не попада в рискови групи.
Регламент (ЕС) 2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза отменя Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл. 79 от новия регламент обаче, правилата на отменената Директива 2013/32/ЕС продължават да се прилагат по отношение на производства по молби за международна закрила, които са били подадени преди 12 юни 2026г., каквато е и процесната последваща молба, подадена от У. А. А. на 29 май 2026г. Член 33, пар. 2, б. „г“ и чл. 40, пар. 2 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, които са транспонирани в чл.76а и чл.76б от ЗУБ изрично предвиждат недопустимост на последваща молба при липса на нови елементи или факти които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, „нови елементи“ са само такива обстоятелства, които не са били предмет на предходната оценка и които могат да доведат до различен изход на производството. Повторно излагане на вече разгледани твърдения или позоваване на обща информация за страната на произход, която не променя съществено индивидуалната оценка, не обуславя допустимост на ново производство. Относно

общата обстановка в С., използваната от интервюиращият орган, актуалната информация съответства на изискването по чл. 75, ал. 2 ЗУБ и чл. 10, пар. 3, б. „б“ от Директива 2013/32/ЕС - решението се основава на точни и надеждни източници. Данните, потвърдени и в приложената по делото справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, включително и относно Актуалната обществено – политическа обстановка в област Х. сочат тенденция към стабилизиране, подобряване на сигурността, значителен брой завръщания на бежанци и липса на безогледно насилие. Не се установява влошаване на обстановката, което да обоснове различна правна оценка спрямо вече направената в предходното производство. При тези данни правилно е прието, че молбата не съдържа нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или за държавата му на произход С., отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.
Неоснователно в жалбата се набляга на факта, че интервюиращия орган е излязъл извън пределите на дължимата в производство преценка, като е навлязъл в съображения по същество. Не представлява нарушение на административнопроизводствените правила, нито на чл.76а от ЗУБ обсъждането на съображения по същество във връзка с положението в С., тъй като това е необходимо, за да се установи, дали заявените от молителя в последващата молба обстоятелства са или не са такива, които да са нови, относно държавата му на произход. Според жалбоподателя, не му е връчено съобщение, че може да представи нови доказателства, указанията не са му били връчени на арабски език, но видно от писмо от 06.08.26г. на Директора на РПЦ – Х., приложено на лист 17 от делото, У. А. А. още в хода на предходното производство за международна закрила, на 29.10.2025г. (по време на съдебното обжалване) самоволно е напуснал РПЦ – Х., където е бил настанен и няма данни да се е завърнал, поради това от 10.12.2025г. е със статус „чужденец“ в АИС „Бежанци“ и няма данни за промяна на адреса или за наличие на настоящ адрес. По делото също не е посочен адрес за призоваване, а само съдебен адресат в [населено място]. Тъй като молителят е с неизвестен адрес и местопребиваване, оспореното решение на интервюиращия орган също му е връчено по реда на чл.76, ал.5 от ЗУБ.
По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на У. А. А., гражданин на С. с посочен съдебен адрес и адресант в [населено място] срещу Решение № 179Х/11.06.2026г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС – РПЦ Х., с което не е допусната последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.
Решението е окончателно на основание чл.85, ал.3 от ЗУБ.

СЪДИЯ: